

sidste Punkt, jeg har berørt, er, som sagt, en reen Feiltagelse. Endelig skal jeg bemærke, at Forslaget i det Hele taget viser tilbage til den tidligere Tingenes Orden, hvorunder Antegninger, Besvarelser og Vedtegninger tryktes. Det er blevet muligt at komme tilbage hertil derved, at Regnskabet kun angaaer tre Ministerier; men der er tillige givet Anviisning paa en Omordning af selve Besvarelsene, som vil gjøre Sagen lettere overskuelig, idet der er foreslaaet, at for hver Post skulle Antegningerne, Vedtegningerne og Besvarelsene staae sammen, saa at man ikke som før skal være nødt til at læse det Samme paa tre Steder i den samme Bog. Endelig er Udvalget enigt om, at efter den nu foretagne Revision er det ikke hensigtsmæssigt at indskrænke Regulativets Gyldighed blot til indeværende Aar, hvorfor man har foreslaaet under A, at Thinget beslutter, i hver aarlig Samling med absolut Stemmesfleerhed at udnævne to Statsrevisorer for efter Grundlovens § 53 at foretage Revisionen af de aarlige Statsregnskaber. Det vil naturligvis ikke derved være afskåret Thinget, hvad Dieblik det vil, at tage Initiativet til Forandringer; men da det forudsæes, at Reglerne, efterat være reviderede flere Gange, kunne gælde i længere Tid, har man anseet det for ønskeligt at undgaae en Form, der bliver dobbelt besværlig derved, at den forudsætter en directe Samvirken mellem begge Thingene. De Ændringsforslag, jeg har forbeholdt at forebringe for Udvalget, og som maaskee ville fremkomme her i Thinget til anden Behandling, ville i alt Fald under en hermed ordlydende Form fremkomme i Folkethinget.

Besværlig: Det er allerede af den ærede Ordfører udviklet, at de Forslag, som ere under Forhandling, deels ere en Opdragelse af, hvad der har fundet Sted i Praxis, og deels ere Forandringer med Hensyn til Forholdet mellem Statsrevisorerne indbyrdes. Jeg har ikke kunnet have Noget imod, at disse Forandringer foregaae, men jeg betvivler, at de ville have synderlig Virkning, for at bringe Statsrevisionen ud af den mislige Stilling, hvori den befinder sig. Jeg skal erindre om, hvorledes dette praktisk har udviklet sig. Det vil

maaskee være i den høitærede Forsamlings Erindring, at Statsrevisionen i de første Aar søgte at komme til Realitetsspørgsmaalene, deels ved at virke hen til, at Regnskaberne fik en bedre Form, deels derved, at Ubetydeligheder ikke gjordes til Gjenstand for vidtløftige Forhandlinger og ikke derefter skulde gaae over til Indstillinger. Statsrevisionen er paa denne Vei blevet støttet af det høitærede Landsting. I de senere Aar er hert indtraadt en Forandring. Det skete nemlig, da Statsrevisionsarbejdet forelaa først til Behandling i Folkethinget. Da fremtraadte andre Anskuelser, og man fremsatte navnlig det saakaldte Dvadreringsprincip, som gaaer ud paa, at Statsrevisionen skal sammenstille Statsregnskabet med Finantsloven i dens enkelte Conti og skal have to Rubriker til, den ene for Overskrifter, og den anden for hvad der er udgivet mindre end bevilget, og naar man da lægger Overskrifterne til Regnskabssummen og derfra trækker det, som ikke er udgivet, eller det Besvarede, saa vil man faae Finantslovens Sum ud. Jeg formener, at dette Princip medfører Vanskeligheder i meget betydelig Grad. Jeg skal først gjøre opmærksom paa, at Statsregnskabet i sin Form ikke slutter sig til Finantsloven. Jeg skal som Exempel blot henvise til Regnskabet for 1857—58, det sidste, der er fremlagt, og skal gjøre opmærksom paa, at i Finantsloven findes Udgifterne til Embedsmændene i Ministerierne opførte paa flere forskellige Conti, og i Reglen i Statsregnskabet kun ere opførte som een Conto. Jeg skal som Exempel nævne, at under Indrengsministeriet findes der i Finantsloven 7 forskellige Conti, men at disse ere staaede sammen til een i Statsregnskabet. Der er saaledes flere andre Conti, hvor dette er Tilfældet, f. Ex. Stamskutteriet, der staaer i Statsregnskabet opført paa een Conto og i Finantsloven findes der tolv forskellige Conti, som henhøre dertil. Naar nu altsaa Statsrevisionen skal fremlægge Regnskabsoversigten og derved tage Hensyn til, hvorledes Statsregnskabet slutter sig til Finantsloven, saa maa det erindres, at Statsregnskabet leveres ved Sessionens Begyndelse og strax bliver trykt. Det Statsregnskab, man har, har altsaa den Form, hvori det